

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑ' ΟΙΚΟΙ

Εἰς τὸν ἅγιον Ἱεράρχην καὶ θρυατουργὸν

ΝΙΚΟΛΑΟΝ

Ἀρχιεπίσκοπον Μύρων τῆς Λυκίας.

Ἐπιμελεία τοῦ Αἰδεσιμωτάτου Πνευματικοῦ Πα-
τρὸς Γεωργίου Α. Βουτέρη ἱερέως καὶ ἑφημερίου τοῦ
Ἱεροῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου.

Ἀναγινώσκονται ἐκάστην Πέμπτην ὁμοῦ μετὰ τοὺς ἱεροὺς
καὶ Πνευματοφόρους Ἀποστόλους.

Μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου

Ὁρφανῶν προστάτην σε καὶ χρηῶν, πεινῶντων τρο-
φέα πινομένων τε πλουτιστήν, αἰχμαλώτων ρύστην,
πλεόντων σε σωτήρα, κεκτήμεθα, παμμάκαρ σοφὲ
Νικόλαε,

ΑΘΗΝΑΙ 1925

ΟΣΙΟΥ ΣΑΒΒΑ ΤΟΥ ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΥ

5. Δεκεμβρίου.

Ἀπολυτίκιον ὁσίου Σάββα ἤχος Πλ. Δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονος φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν, Σάββα πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον ἤχος Πλ. Δ' τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ὡς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ, θυσία ἁμῶμος προσενεχθεὶς δι' ἀρετῆς Σάββα μακάριε, τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχρημάτισας Ὅσιῳ ἐγκαλῶπισμα, πολιστής τε τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινος, διὸ κράζω σοι. Χαίροις Πάτερ αἰδίμει.

Κοντάκιον Προεόρτιον, ἤχος γ'.

Ἡ Παρθένος Δέσποινα, τὸν προαιόνιον λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως· Χόρευε ἡ Οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Μεγαλυνάριον

Ταῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀσκητικαῖς, Ὅσιε παλαιστραῖς τῶν δαιμόνων τὰς καυστικὰς, καὶ δεινὰς φαρέτρας, ἐπάτησας θεόφρων, διὸ σὲ ἀνυμνοῦμεν, Σάββα θαυμάσιε,

— 8 —

Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλουῖα.

Μακαρισμούς.

Μακαριστήρια εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε τὸν ὄσιν Κυρίου.

Ἀσκητὰ Κυρίου ἡγιασμένε Σάββα καὶ ἔξῃς ἔξω κόσμον.

Ἀσκητικούς ἀγῶνας, διήνυσας ὦ Σάββα, σκέπε τοὺς σὲ τιμῶντας.

Ἀγγέλων ἐμιμήσω τὴν πολιτείαν Σάββα. οἷς νῦν καὶ συνηγάλλει.

Βασιλεῖς σοφίζων συνήγορος ἐγένου Συνόδων, Σάββα Πάτερ.

Δογμάτων θείων κῆρυξ, ἐφάνης ἐν Συνόδῳ Σάββα Πατέρων κλέοι.

Ἰσάγγελον ἐκτήσῃ, ὦ Σάββα πολιτείαν ἐπὶ τῆς γῆς θεόφρων.

Ἐπόθησας σοφίαν, ἡγιασμένε Σάββα, τὴν θείαν παιδιόθεν.

Μνημόνευε ἀπαύστως ἡμῶν τῶν σὲ ὑμνούντων καὶ δεομένων Πάτερ.

Ταῖς σοῖς εὐχαῖς, ὦ Σάββα, μνήμην σου τοὺς τελούντας ῥῶσαι κακῶν παντοίων.

Ὁ ἐρημοπολίτης Σάββας ἡμᾶς προτρέπει, μνή-

μήν αὐτοῦ τελέσαι.

Σήμερον ἡ σὴ Λαύρα, χαίρει, προβαλλομένη σὲ
Σάββα πολιοῦχον.

Μυρίζου ἡ θήκη λειψάνων εὐωδία, βρύουσα ἰαμάτων.

Ἡ χώρα Ἰορδάνου ἐξήνηθη σὲ ὡς κρίνον δάκρυ-
σι σοῖς ἀρδευθεῖσα.

Ἐξω σαρκὸς καὶ κόσμου ἐγένου Πάτερ Σάββα
δι' ἀρετῶν, ἀνθέων.

Τῶν ἰαμάτων Σάββα, ἐδείχθης καὶ θαυμά-
των, πηγὴ πλουσιωτάτη.

Θεῷ σοι προσηνέχθης ἄμωμος ὡς θυσία, ἐκ
βρέφους, μάκαρ Σάββα.

Πολιοστῆς ἐρήμου, καὶ καύχημα ὁσίων, ἐδείχθης
θεοφόρε.

Δοχεῖον ὠφθης Σάββα, Πνεύματος Παναγίου,
ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων.

Εἰς κλίβανον εἰσέδυς πυρός τε καὶ ἐξῆλθες μὴ-
δὲν βλαβεῖς τρισμάκαρ.

Τῇ σὴ εὐχῇ, ὦ Σάββα, ἐξήγαγες ἐν τόπῳ
ἀνύδρῳ ὕδωρ Πάτερ.

Χορεῖαις συγχορεύων ταῖς τῶν Ὁσίων, Σάββα,
μνήσθητι τῶν σῶν τέκνων.

Δόξα Πατρὶ

Δέσποτα Πανοικτίρμων, εὐχαῖς τοῦ θείου Σάβ-
βα, σῶζε τὸν κόσμον πάντα. Καὶ νῦν

Μετὰ τοῦ Σοῦ Ὁσίου, Παρθένε τὸν Υἱόν σου
ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Νικόλαον

ἀρχιεπίσκοπον μύρων τῆς λυκίας

τὸν θαύματοργον

Ὑπὸ τοῦ Ἀργυρουπόλεως Σεραφείμ

Μετὰ τὸ εὐλογητόν, Κύριε εἰσέκουσον. Εἵτα τό,
Θεὸς Κύριος, καὶ τὸ τροπάριον, ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ ἱεράρχου τῇ πανσέπτῳ Εἰκόνι, Πιστοὶ
προσπέσωμεν ἐν αὐτῷ ἐκβοῶντες, εἰ ἁμαρτίαις
πολλαῖς ἐγκυλινδούμενοι, σπεῦσον ὦ Νικόλαε ἱε-
ράρχα Κυρίου, σαῖς πρὸς Φιλάνθρωπον ἱεραῖς
ἰκεσίαις, παντὸς κινδύνου λύτης καὶ φθορᾶς, καὶ
δεινῶν νόσων ἀπάλλαξον ἅπαντας.

Δόξα. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Οὐ σιωπήσομεν.

Ὁ Ν. καὶ ὁ καιὼν ἦχος πλ. δ'.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ταῖς προσευχαῖς σου ἱερὲ Νικόλαε, ἐκδυσωπῶν
τὸν Θεόν, τὸ σκοτεινὸν νέφος τὸ τῆς ἀθυρίας
μου Παμμάκαρ διασκέδασον, θυμῆς ὑπάρχων
καὶ εὐθυμίας ἀνάπλεως, τῷ Παμβασίλει παρι-
στάμενος.

Ταῖς τῶν παθῶν με τρικυμίαις πάντοθεν πε-
ρικυκλούμενον, καὶ λογισμῶν ψάλλῳ τὴν ψυχὴν
δονούμενον, καὶ λιμένα εὐδίου, τῶν Χριστοῦ θε-

λημάτων, ταῖς προσευχαῖς σου κυβέρνησον, ὅπως
σὲ δοξάζω Νικόλαε. Δόξα πατρί.

Τῶν Ἀποστόλων καὶ Ὁσίων σύσκητος ἀπο-
δεικνύμενος καὶ Θεϊκῆς αἵγλης πάντοτε πληρού-
μενος, τοὺς τὴν σεπτὴν σου σήμερον προσκυνοῦν-
τας Εἰκόνα, φωτὸς μετόχους ἀνάδειξον, εὐχαῖς σου
Παμμάκαρ Νικόλαε. Καὶ νῦν.

Σὲ τὴν ἐν σπλάγχνοις δεξαμένην ἄχραντε, τὸ
πῦρ τὸ ἄστεκτον, ἐκδυσωπῶ πίστει, τῆς γέννης
ρῦσαι με, καὶ τῆς ἀποκειμένης μου, διὰ πλῆθος
πτισμάτων, κολάσεως ἐλευθέρωσον, σοὺ ταῖς
εὐπροσδέκτοις δεήσεσι.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Ἵνα σὲ θαυμάζωμεν καὶ σὲ πρεπόντως γεραίρω-
μεν, δίδου ἡμῖν Νικόλαε Μάκαρ τὴν εἰρήνην πρε-
σβεΐαις σου.

Κόπασον, Νικόλαε, ταῖς σαῖς θερμαῖς παρα-
κλήσεσι, τὰς καθ' ἡμῶν ἐπανισταμένας, ἀσθε-
νείας δεόμεθα. Δόξα Πατρί.

Ρῦσαι με Νικόλαε, περικυκλούμενον πάθεσι
καὶ πειρασμοῖς καὶ κινδύνοις πλείστοις, ταῖς λι-
ταῖς σου καὶ σῶσόν με. Καὶ νῦν.

Ἔχω σε Πανάσπιλε βίου, προστάτην καὶ τοῦ-
χος ἄρρηκτον· διὸ δεινῶν τοῦ ματαίου βίου, οὐ
πτοῶμαι τὴν ἔφοδον.

Ὡδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νόσοις πλείστοις Νικόλαε καὶ πολλοῖς τοῖς

πταίσμασι περιπέπτωκε, πρόφθασόν με ρῦσαι
Πάνσεπτε, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην ἱκεσίαις σου.

Ὁ ἀθώους τυγχάνοντας, νέους τρεῖς θανάτου
ἀπαλλαξάμενος σπεῦσον ρῦσαι με Νικόλαε τῆς αἰ-
ωνιζούσης κατακρίσεως. Δόξα Πατρί.

Κατακρίσεως ἄξιος, ζῶν ἐν ἀμελείᾳ εἰμὶ ὁ ἁ-
θλιος, ταῖς λιταῖς σου ὦ Νικόλαε, μετανοίας ὁρ-
μῇ με ὁδήγησον. Καὶ νῦν.

Ρυπωθέντα με κάθαρον, καὶ νενεκρωμένον με
οὐ ἀνάστησον, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τὸν νεκροῦς
ζώωσαντα κυήσασα.

Ὡδὴ ε'. Ἰατί με ἀπόσω. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ
Ἀκλινεῖ διανοίᾳ, πρὸς τὸν Ἐπουράνιον ἀνῆλ-
θες Κύριον, παρ' οὗ καὶ τὴν χάριν τῶν μεγίστων
θαυμάτων ἀπέβλεψας, Νικόλαε Μάκαρ· διὸ ἡμᾶς
τοὺς σοὺς ἱκέτας, τῶν δεινῶν καὶ τῶν νόσων ἀπάλ-
λαξον.

Ἐν τῇ θείᾳ σου Μνήμῃ, Ἱερέων Νικόλαε οὐλ-
λογος τέρπεται καὶ Πιστῶν χορεῖται τῶν θαυμά-
σιων τῶν σῶν ἀπολαύουσαι, ἐν χαρᾷ τρυφῶσι καὶ
ὥς εἰκός σε ἀνυμνοῦσι, καὶ προστάτην καλοῦσί σε
μέγιστον. Δόξα Πατρί.

Λαμπρυνθεὶς θείᾳ αἵγλῃ, ὥφθη ἡ καρδιά σου
ὄντως Παράδεισος τῆς ζωῆς τὸ ξύλον κεκτημένη
ἐν μέσῳ τὸν Κύριον· ὃν δυσώπει Πάτερ, τοῦ Πα-
ραδείσου ἀπολαῦσαι, τῆς τρυφῆς καὶ τῆς δόξης
τοὺς δούλους σου, Καὶ νῦν,

Ἀνατίθῃμι κόρη, πάσας ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας
τῆς σωτηρίας μου διὸ δυσωπῶ σε, μὴ παρίδῃς
δεινῶς με, ποντούμενον συμφορῶν πελάγει ἀλλὰ
τὴν σὴν δίδου μοι χεῖρα ὡς τῷ Πέτρῳ ὁ Υἱός σου
καὶ σῶσόν με.

Ὡδὴ στ' Τὴν δέησιν ἐκχεῶ, Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Χειμάζει μὲν τῶν κινδύνων ὁ σάλος οὐκ ἰσχύει
δὲ βυθίσαι με Μάκαρ· σὲ γὰρ αἰὲ Κυβερνήτην
πλουτήσας, πρὸς γαλήνῃν τὸν λιμένα ἰθύνομαι,
καὶ φθάνω μέχρι οὐρανοῦ, διὰ σοῦ ἱεράρχα
Νικόλαε. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ.

Ἰλάσθητι τοῖς σοῖς δούλοις Παρμάκαρ καὶ
ὀγείας τὴν ἀντίληψιν δίδου· ὡς ἀγαθὸς καὶ φι-
λάδελφος· ρύσει καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλί-
ψεων λύτρωσαι ταῖς θείαις σου πρὸς τὸν Θεόν,
μεσιτείαις, θεόρρων Νικόλαε. Δόξα Πατρί.

Λυτρούμενος ἐκ θανάτου ὡς ὠρῆς τοὺς ἀθώ-
ους πρίν, ὦ Πάτερ, στρατηλάτα, οὕτω καὶ νῦν
περιστάσεως πάσης, ἡμᾶς καὶ νόσων Νικόλαε λύ-
τρωσαι, πρεσβείαις σου ταῖς ἱεραῖς, ἵνα πρόθῃ τι-
μῶμεν τὴν μνήμην σου. Καὶ νῦν.

Φιλάγαθε νυσταγμῷ βαρούμενον ραθυμίας με,
θερμῇ σου ἱκεσίᾳ ἔγειρον νῦν καὶ μὴ δώῃς ὑπνῶσαι
τῆς ἁμαρτίας σὲν δούλον εἰς θάνατον, προστάτην
γὰρ καὶ ὁδηγόν, τῆς ἐμῆς σε ζωῆς ἐπιγράφομαι.

Ἐπίβλεψον μετ' εὐμενείας, Νικόλαε Μάκαρ, καὶ

πᾶσαν θλίψιν λιταῖς σου ἀπέλασον, ἐκ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν τῶν οἰκειῶν σου.

Ἀχραντε ἢ διὰ λόγον.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει. Εἴτα. Κοντάκιον ἦχος δ.

Ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, Νικόλαε, καταφαι-
δρύνεις ὑψήλιον ἅπασαν καὶ λύσεις τὴν ζέφον τῶν
θλίψεων καὶ τῶν κινδύνων ἐλαύνεις τὴν ἔφοδον,
προστάτης ὑπάρχων θερμότατος

Καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον ἦχος δ.

Οἱ Ἱερεῖς Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ
οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχος. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξης.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ὄρα) σελ. 25.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου

Καὶ νῦν. . . Ταῖς τῆς Θεοτόκου

Στίχος. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ ὁ παρὼν ἦχος πλ. Β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἀπαντα τὸν βίον μου ἐν ἀμελείᾳ διάγων, καὶ
πρὸ τέλους ἔφθασα, ἄκαρπος ὁ δειλαῖος Ὑπερ-
άγαθε, πονηρῶν πράξεων, ἐπιφέρων μόνον, νῦν
φορτία τὰ δυσβάστακτα, ἅπερ Φιλάνθρωπε, σκόρ-
πισον ροπῇ τοῦ ἐλέους σου καὶ δίδου μοι κατάνυξιν
καὶ ἐπιστροφὴν τὴν σωτήριον, ταῖς τοῦ Νικολάου
πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις ὁ Θεός, ὃν εἰς πρεσ-
βεῖαν προσάγω σοὶ καὶ τὴν σὲ κυήσασαν.

Τὸ Σῶσον ὁ Θεός κτλ. ὠδὴ ζ' Παῖδες ἐβροσίων.

Ρύστης πλεόντων ἀνεδείχθης ὦ Νικόλαε καὶ
τῶν χηρῶν προστάτης ὀρφανῶν τε λιμῆν καὶ

πλουτιστῆς πενήτων· διὸ καὶ ἡμᾶς λύτρωσαι ἐκ κινδύνων σαῖς πρεσβεΐαις.

Ἐξένα Νικόλαε ἐργάζῃ ἐν θαλάσσῃ μακρὰν καὶ πάσῃ ὑψηλῇ ταχυδρόμους αἰεὶ καὶ πάσχοντας προφθάνων, καὶ τούτους ἐκλυτρούμενος ἐκ τῶν νόσων καὶ κινδύνων. Δόξα Πατρί.

Νόσων παντοίων καὶ κινδύνων, ἱατρὸς φανείς Νικόλαε τρισμάκαρ τῆς ψυχῆς μου διὸ θεράπευσον τὴν νόσον, καὶ εὐρωστίαν δώρησαι. Καὶ νῦν.

Ἐπαρον χεῖράς σου Παρθένε, πρὸς τὸν εὐσπλαγχον Θεὸν καὶ Βασιλέα καὶ δεινῶν συμφωρῶν καὶ νόσων καὶ κινδύνων, τῇ κραταιᾷ πρεσβεΐᾳ σου ἐξελοῦ τοὺς σοὺς οἰκέτας.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Τοὺς πειρασμῶν νῦν περισχεθέντας τῷ θάθει σοὺς οἰκέτας Νικόλαε σῶσον, δοὺς ἡμῖν τὴν λύσιν αὐτῶν σαῖς ἰκεσίαις. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Ὡς ἐν τρυφῇ ἀυλιζόμενος Μάκαρ, Οὐρανῶν τε δόξης ἀπολαύων τοὺς σὲ ὑμνοῦντας διάσωζε εὐχαῖς σου. Δόξα Πατρί.

Τῷ ἀπροσίτῳ ἐλλαμφθεὶς φωτὶ Πάτερ, τὰς ψυχὰς τῶν ἐν θλίψει αὐγάζεις, διαλύων πάντα τῶν πειρασμῶν τὸν ζόφον. Καὶ νῦν.

Ἰσχύεις κόρη, τὸν ἐν ἰσχύει τεκοῦσα, εὐσμπάθητον Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, διὸ τῇ θερμῇ σου προστρέχω βοηθείᾳ.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον, Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Γνωρίζει πᾶσα Κτίσις, Νικόλαε Μάκαρ σὺν ἀρετῶν καὶ θαυμάτων τὸ πέλαγος· διὸ καὶ χαίρει προστάτην σε ὀνομάζουσα.

Νικόλαε Παμμάκαρ, σῶζε ἐκ κινδύνων, τοὺς σοὺς οἰκέτας πιστῶς σε δοξάζοντας, ὡς μιμητῆς τοῦ Σωτῆρος ἀξιοθαύμαστος. Δόξα πατρί.

Τρυφῶν ταῖς οὐρανίαις θείαις λαμπρηδόσι, Θεομακάριστε Πάτερ Νικόλαε, τῇ προστασίᾳ σου σῶσον ἡμᾶς καὶ σκέπασον. Καὶ νῦν.

Μαρία Θεοτόκε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἀμαρτία ψυχῇ μου ἀγάθυνον, καὶ ἀγαθῶν αἰώνων μέτοχον ποίησον.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ παρόντα μεγαλυνάριον.

Νικόλαε Μάκαρ πάρεσο νῦν, προστάτης καὶ φύλαξ, καὶ ἐκ βλάβης πανταδαπῆς, ἡμᾶς ρῦσαι πάντας, ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάσσῃ τοὺς σὲ θερμῶς φωνοῦντας καὶ μεγαλύνοντας.

Χαίροις τῶν Πατέρων κλέος στερρόν, καὶ τὸ τῆς Τριάδος ἐνδιαίτημα καθαρὸν, τῶν Πιστῶν προστάτης, καὶ καταπονουμένων, βοήθεια καὶ σκέπη, Πάτερ Νικόλαε.

Ἐν νόσοις σὲ ἔχομεν ἱατρόν, ἐν κινδύνοις ρύσεων, κηδεμόνα ἐν ὀρφανοῖς, ἐν πένησι πλοῦτον, ἐν θαλάσσῃ σωτῆρα καὶ χαρμονὴν ἐν θλίψει, σοφὲ Νικόλαε.

Ὀρφανῶν προστάτην σε καὶ χηρῶν, πεινόντων τροφέα, πενομένων τε πλουτιστὴν, αἰχμαλώτων

ρύστην, πλεόντων σε σωτήρα κερτήμεθα, Παμ-
μάκαρ σοφὲ Νικόλαε.

Θεοτοκίον

Ἰλεως γενοῦ μοι τῷ ταπεινῷ, ὅτι πλήν σου
ἄλλην οὐ γινώσκω καταφυγὴν, ὃ ἐν ἁμαρτίαις παν-
τοίαις πεπλησμένος, ἐλέησόν με μόνῃ Χριστιανῶν
ἡ ἐλπίς.

Τρισάγιον, καὶ τὸ τροπάριον ἤχ. δ' Κανόνα πίστεως
Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον ἤχος Β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χάριν εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ, πᾶσι χορηγεῖ τὰς
ἰάσεις ὑπὲρ τὴν σκέπην σου, ἅγιε Νικόλαε τοῖς σε
προστρέχουσιν· φυγαδεύεις δαιμόνων γὰρ ἀνίατα
πάθη, πᾶτας θεραπεύεις δὲ τῇ προστασίᾳ σου.
Ὅθεν καὶ ἡμεῖς δυσωπῶμεν, πρέσβευε πρὸς Κύ-
ριον πάσης, λυρωθῆναι βλάβης τοὺς ὑμνοῦν-
τάς σε.

ΟΙΚΛ. ΟΙΚΟΪεατ' ἀλφάβητον εἰς τὸν μέλαν καὶ θαυ-
ματοργὸν ἱεράρχην τῶν Μυρέων μυρ-βλύτην ἄμιν
ΝΙΚΟΛΑΟΝ

Κοντάκιον ἤχος πλ. γ'. Τῇ ὑπερμάχῳ

Τῷ τῶν Μυρέων Ἱεράρχῃ μύρα βλύζοντι, ὡς
τροπαιοῦχῳ νικητῇ τὰ αἰσθητήρια, ὑπανοίγοντες
αὐτῷ τῷ εὐσυμαθήτῳ, ἐκδοήσωμεν ἐφύμνια προσ-
φθέγγοντες, ἐκ παντοίων ἡμᾶς λύτρωσαι κακώ-
σεων, ἵνα κράζομεν : Χαίροις Πάτερ Νικόλαε.

Ἄγγελος οὐρανόφρων, ἐγνωρίσθης ἐν κόσμῳ,
ζωὴν ἀγγελικὴν βιωτεύσας (ἐκ γ') σῶμά σου δὲ

τὸ σεπτὸν μύρα προχέον, καὶ εὐωδίαν ἀέναν βλύ-
ζον, ἐξιστᾷ τοὺς πάντας, καὶ πείθει τοῦ βοᾶν σοι
ταῦτα : Χαῖρε τὸ νίκος τῆς εὐσεβείας, χαῖρε τὸ
κράτος τῆς ἐκκλησίας, χαῖρε στερρὸν τῆς πίστεως
ἔρεισμα, χαῖρε στυλπνὸν τῶν Μυρέων καύχημα,
χαῖρε ὕψος θείας γνώσεως δυσερμήνευτον πολλοῖς
χαῖρε βάθος ταπεινώσεως δυσαντίβλεπτον βροτοῖς
χαῖρε πηγάζων πιστοῖς ἰάσεις ἐκάστοτε, χαῖρε
θεῖον ζῆλον ἐν καρδίᾳ φέρων χαῖρε ὁ εὐωδία ἐκ
τοῦ οἴκου πνέων, χαῖρε λαμπτήρ εὐσεβοῦς ἀλη-
θείας, χαῖρε σφραγὶς ὁρθοδόξου λατρείας.

Χαίροις Πάτερ Νικόλαε.

Βλέπουσα ἡ Μυρέων, τὸ παράδοξον θαῦμα, τὰ
μύρα τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου, σὺν πόθῳ τὴν
πολλὴν σου χάριν, καὶ ἰάσεων προχοήν, γεραίρει
πρὸς Θεὸν βοῶσα.

Ἀλληλουῖα

Γνωστικῶς συνεκράθης ἐκ ψυχῆς μυρορροῖα
Χριστῷ νοητῷ τῷ ὄντως μύρω, καὶ ταῖς τούτου
αἰ συνὼν εὐωδαῖς θείαις καὶ διαδόσεσι, μύρον
κοινὸν ἀνέβλυσας· διό σοι ἐκδοῶμεν πόθῳ. Χαῖρε
ἡ δόξα τῶν ἱερέων, χαῖρε τὸ κλέος ἀρχιερέων,
χαῖρε τῆς Τριάδος οἶκος ὁ ἐμψυχος, χαῖρε ἀγίων
ἀγγέλων ὁ σύσκηνος· χαῖρε πρέσβυς ὁ θερμότα-
τος εἰσακούων τοὺς πιστοὺς, χαῖρε βέλος τὸ δξύ-
τατον ἐκδιώκον τοὺς ἐχθρούς, χαῖρε λύχνος δια-
κρίσεως ἀπαστράπτων ἐμφανῶς· χαῖρε ἄστρον τὸ
ἀνέσπερον καταυγάζον τηλαυγῶς· χαῖρε καρπῶν

τοῦ Πνεύματος ἔμπλεως· χαῖρε πασῶν χαρίτων ἀνάμεστος· χαῖρε τῶν ἐν θαλάσῃ ὁδηγός καὶ προστάτης· χαῖρε τῶν ἐν πελάγει ἀπλανῆς κυβερνήτης.

Χαίροις Πάτερ Νικόλαε.

Διαπτὰς μάκαρ ἐν λιμῶνι, τῶν τοῦ πνεύματος λόγων· τῷ τρόπῳ φιλοπόνου μελίσσης, καὶ ἐκ τούτων ἀπάντων ἀνθὴ ἐδρέψω Νικόλαε ἡδύπνοα, σκευάσας ἐν καρδίᾳ σου τὸ θεῖον μύρον κράζων ἀλληλούϊα.

Ἐχοντες τὸν Ναόν σου τὸν πανίερον τοῦτον ἀκένωτον πηγὴν ἱαμάτων προστρέχουμεν εὐλαβῶς καὶ τὴν χάριν ἀπαντλοῦντες δαφιλῶς, βοῶμεν εὐχαρίστως οὕτω· χαῖρε κρατὴρ μανευώδους μύρου· χαῖρε πηγὴ μυριπνόου ρείθρου· χαῖρε μυριοδόχον ἀγγεῖον τοῦ πνεύματος· χαῖρε μυροθήκη εὐώδης τῆς χάριτος· χαῖρε μύρον πολυσύνθετον ἐκ πασῶν τῶν ἀρετῶν· χαῖρε φιάλη ἀρώματος γέμουσα μυρεψικῶν· χαῖρε δ μύρου θείου τὴν πηγὴν πλουτήσας· χαῖρε δ κρᾶμα ξένον ἀνθρώποις κεράσας· χαῖρε καρπῶν τοῦ πνεύματος ἔμπλεος· χαῖρε πασῶν χαρίτων ἀνάμεστος· χαῖρε Χριστοῦ τὸ θεῖον ὁσφράδιον· χαῖρε πιστῶν τὸ ξέον λουτήριον.

Χαίροις Πάτερ Νικόλαε.

Ζάλην πάσαν τοῦ κόσμου ἐκφυγὼν παιδιόθεν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου αἰεὶ μελετῶν ἡμέρας καὶ νυκτὶς ἐτέθης φωτεινῆς λυχνία ἀπαστράπτων ἀκτί-

νὰς καὶ πλήθη θαυμάτων ἔπεισας τὸ ποίμνιον Μυρέων βοᾷ τῷ Κτίστῃ.

Ἀλληλούϊα

Ἡ ὁσμὴ σῶν λειψάνων φρέαρ ὕδατος ὥφθη, ποτίζων μύρον ἀθανασίας καὶ τῶν θείων μύρων ἡ ροὴ μυρεψικὴν παντοίων ὁσμὴν πηγάζοντα γνωρίζεται τοῖς σοὶ βοῶσιν ἐκ ψυχῆς τοιαῦτα· χαῖρε ποιμὴν λογικῶν προβάτων· χαῖρε λιμὴν τῶν θαλάσσης πλεόντων· χαῖρε ἀθώους θανάτου ῥυσάμενος, χαῖρε ἀπίστου ἐκ πλάνης σωσάμενος· χαῖρε εὐοσμὸν ἀλάδαστρον ἱατροῖον τῶν ψυχῶν· χαῖρε ἔλαιον χρηστότητος ἱλαρύνον νοῦν ἡμῶν· χαῖρε τῶν θλιβομένων παρηγόρημα θεῖον· χαῖρε τῶν λυπούμενων παραμύθιον πέλων· χαῖρε δτι ἐθράπευσας τοὺς νοσοῦντας πολλαπλῶς· χαῖρε δτι ἔμσειτεύσας ἁμαρτάνουσι πυκνῶς· χαῖρε δι' οὗ ἐδοξάσθη ὁ Κτίστης, χαῖρε δι' οὗ χαίρει σύμπασα κτίσις.

Χαίροις Πάτερ Νικόλαε.

Θαῦμα μέγα δρᾶται, πῶς ἡ ἄνεμος λάρναξ, τοῦ Θεοῦ καὶ σεπτοῦ σου λειψάνου μύρων πηγὰς ἔβλυσεν ἱάματα νοσοῦσι παρασχοῦσα χάριτι τοῦ σὲ μύρῳ νοητῷ χρίσαντος ὡς ἱεράρχην ἄξιον αὐ· τῷ βοῶντες.

Ἀλληλούϊα.

Ἰδιον οὐκ ἐκτήσω ἐπὶ γῆς θεωρητήριον, Χριστὴν δὲ μόνον αἰεὶ ἀναπνέων, ἐν αὐτῷ ζῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφορῶν ἀκλινῶς· τοῦτον ἐκέκτησο φῶς καὶ ἔρωτα, διό σοι προσφωνοῦμεν πόθῳ. Χαῖρε ὁ τῆς Ἀρείου πλάνης ἑλεγχος, χαῖρε ὁρθοδόξου

λαοῦ ὑπέρμαχος· χαῖρε ἀρχιερέων ἀγλάϊσμα ἔξο-
χον· χαῖρε τῶν κακοδόξων φυγάδευμα εὐστοχόν·
χαῖρε λίαν συμπαθέστατε καὶ φιλόπτωχε ποιμήν·
χαῖρε ἄγαν εὐμενέστατε καὶ γαλήνιε λιμὴν χαῖρε
ὃν ἀνυμνοῦσιν ἐν τοῖς πέρασιν κόσμου· χαῖρε ὅτι
ἀντλοῦσι τοῦ σοῦ μύρου εὐδόμου· χαῖρε κανὼν τῆς
πίστεως θεόδεκτος· χαῖρε εἰκὼν πραότητος πανά-
ριστος· χαῖρε ὁρθῆς πολιτείας ὁ γινώμων· χαῖρε
σοφῆς προμηθείας νοήμων.

Χαίροις Πάτερ Νικόλαε.

Κήρυκες τῶν πολλῶν σου, γεγονότες θαυμάτων
Νικόλαε ἐδείχθησαν οἱ τρεῖς στρατιῶν ἡλάται εὖς ἑρ-
ρύσω ἐμφανία σου φρικτῇ παρανόμῳ σφαγῆς.
Ἀβλάβου ἐλέγξας φιλιχρήματον· οἱ καὶ σωθέντες
χάριτι τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἐβόων. Ἀλληλούϊα.

Λάμπας ἐν τῇ Μυρέων θεοοδότῳ καθέδρᾳ ἐδίω-
ξας τῆς πλάνης τὸ σκότος· τοῖς γὰρ λόγοις νο-
θετῶν ἅπαντας λύμης Ἀρείου τοῦ δεινοῦ ἔσωσας·
διόπερ οἱ ρυοθέντες ἐβόων σοι σοφὲ τοιαῦτα· χαῖρε
σάλπιγξ ἁγία τὸν Σωτῆρα κηρύξας· χαῖρε σκη-
νώματα θεῖα Παραδείσου οἰκήσας χαῖρε ἔνεκα μύ-
ρου τοῦ θείου σώματος· χαῖρε ἄθεον λύρον ἐλέγ-
ξας τοῦ οὐκόμματος· χαῖρε ἄμπελε κυπρίζουσα τῶν
ἀνθέων τὰς πηγὰς· χαῖρε σύμβολον λαμπρότητος
τῆς ἐνθέου προσφῶς· χαῖρε χαρὰς πληρῶν τοὺς
προστέχοντας· χαῖρε δωρεὰν ἰώμενος ἅπαντας·
χαῖρε ροή πανολέου λύσεως· χαῖρε ὁσμὴ τῆς διτ-

τῆς δοφρήσεως· χαῖρε δι' οὗ θεραπεύονται νόσοι·
χαῖρε δι' οὗ ἐκδιώκονται πάθη.

Χαίροις Πάτερ Νικόλαε.

Μύρων ἐξεκένωθη τῇ ψυχῇ σου ἀφθένως καυ-
θὲν τοῦ Παρακλήτου τῇ θερμῇ· κῆπον γὰρ ἁσμα-
τικῶς τὸν σὸν πνεύσας νότος, ὁ θερμὸς Χριστοῦ
πόθος, σοῦ μύρα πᾶσιν ἀνέβλυσε Νικόλαε, Χρι-
στῷ βοῶσιν.

Ἀλληλούϊα.

Νέος Μάκαρ ἐφάνης Ἀβραὰμ τῷ Σωτῆρι
τὸν νοῦν ὡς Ἰσαὰκ θυσιάσας· ἀναιμάντους αὐτῷ
λατρείας καθαρῶς ἀνενέγκας, ἀνθ' ὧν σοι προ-
σφωνοῦμεν ταῦτα· χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς εὐσεβείας.
χαῖρε τὸ νίκος τῆς Ἐκκλησίας· χαῖρε χειμαζο-
μένων ὁ ἀχείμαστος ὅρμος· χαῖρε τῶν ἀπορρήτων
ἀγαθῶν κληρονόμος· χαῖρε ὅτι σοῦ τὸ λείψανον
βρύει μύρα δαφιλῶς· χαῖρε ὅτι σοῦ τὸ τέμενος,
νέμει χάριν πολλαπλῶς· χαῖρε ἡμῖν χαρίζων χα-
ρίτων τὸ πέλαγος· χαῖρε πᾶσι ποτίζων σοῦ μύρου τὸ
ἔλεος· χαῖρε τροφὴ πεινῶντων ἐν πνεύματι· χαῖρε
τροφὴ πλουτούντων ἐν χάριτι· χαῖρε λαμπρὰ κα-
θέδρα αἰσθήσεων· χαῖρε κλεινὸν πυξίον τοῦ πνεύ-
ματος.

Χαίροις Πάτερ Νικόλαε.

Ἐσσηκούστων θαυμάτων αἰτουργὸς σὺ ἐγένου
καὶ ζῶν καὶ μετὰ πότμον τρισμάκαρ· ἐν θαλάσσῃ
γὰρ καὶ χέρσῳ φθάνεις· ὀξέως τοῖς καλοῦσί σε,
καὶ λυτρῶσαι θανάτου πικροῦ ἅγιε, Θεῷ βοῶσιν.

Ἀλληλούϊα.

Ὁλος ὦ, ἐν ταῖς ἄνω, καὶ ἡμῖν πάλιν κάτω
 συνῶν, Νικόλαε ἱεράρχα· θαῦμα πάσαν ἀκοήν καὶ
 διάνοιαν ἐκπλήττων, ἡμεῖς δὲ τοῖς θαυμασίοις ἐκ-
 πληττόμενοι βιώμεν· χαῖρε σοφίας Θεοῦ ὁ πλή-
 ρης· χαῖρε προνοίας αὐτοῦ ὁ μύστις· χαῖρε ρή-
 τωρ θεοδίδακτε πρὸς Χριστοῦ ἐκδιδαχθεῖς· χαῖρε
 ρειθρατῶν ἰάσεων ὁ παρέχων τοῖς πιστοῖς· χαῖρε
 ὄχημα τοῦ πνεύματος χάριν νέμων τοῖς πιστοῖς χαῖ-
 ρε εἶκημα πανάγιον καὶ ἀγνεῖας θησαυρός· χαῖρε
 τῆς σμυρναλότης τὸ ἀμβρόσιον πόμα· χαῖρε κηρο-
 μαστίχης τὸ ἡδύπνοον κρᾶμα· χαῖρε πλουτῶν τὸ
 κέρας τοῦ χρίσματος· χαῖρε αὐχῶν τὸ μύρον τοῦ
 Πνεύματος· χαῖρε αἰρετιζόντων καθαιρέτης ὁ μέ-
 γας χαῖρε τῶν ὀρθοδόξων ὁ προστάτης καὶ γέρας.

Χαίροις Πάτερ Νικόλαε.

Πᾶσαν χάριν ἐδέξω, δαφιλῶς ἱεράρχα, ἐν οὐ-
 ρανοῖς καὶ γὰρ τὸ πολίτευμα ἔσχες διὸ ἐκτελεῖς
 τὰ τεράστια ἐν πᾶσι· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεὸν
 γεγονέναι προσιτὸν ἄνθρωπον, εἰς κόσμου σωτηρίαν
 ἐδίδαξας μέλπειν.

Ἀλληλούϊα.

Ρήτορας πολυστρόφους ὡς ἰχθύας ἀφώνους,
 ἀπέδικας σοφὲ πνεύματος τῇ δυνάμει ὁμοῦσιον
 γὰρ τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ἐκήρυξας, καὶ ἄσματα
 τῆς νίκης σου παρ' ἡμῶν ἀκούεις· Χαῖρε λαμπρὸν
 εὐδρομούντων κλέος· χαῖρε στερρὸν κλονούμενον
 σθένος χαῖρε τῆς Λυκίας βλαστὸς ὁ εὐθαλέστατος.
 χαῖρε Εὐαγγελίου καρπὸς ὁ ἀμάραντος· χαῖρε

μύρα εὐωδέστατα ὁ πηγάζων τοῖς πιστοῖς· χαῖρε
 ρεῖθρα τῶν ἰάσεων ὁ προχέων τοῖς λαοῖς ὁ ἐκτε-
 φρώσας τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων, χαῖρε ὁ
 ἐκνευρίσας τὴν ὄφρυν τῶν δαιμόνων· χαῖρε ὁ ἀνα-
 τέλλων τῶν θαυμάτων ἀκτίνας, χαῖρε ὁ ἀνα-
 τέλων τῶν δαιμόνων μανίας· χαῖρε ὁσμή τῆς
 Χριστοῦ εὐωδίας, χαῖρε τρυφή τῆς πιστῶν εὐτυ-
 χίας.

Χαίροις πάτερ Νικόλαε.

Σῶσον πάντας τοὺς πόθῳ τῷ πανσέπτῳ ναῶ
 σου προστρέχοντας Νικόλαε τρισμάκαρ· καὶ παν-
 τοίας βλάβης καὶ δεινῶν συμφορῶν λῦσαι παρ-
 ρησίαν μεγίστην ὡς ἔχων πρὸς Χριστὸν σώ-
 ζειν ἐκάστοτε τοὺς ἐκδοῶντας.

Ἀλληλούϊα.

Τεῖχος ὀρθοδοξίας, κεκτημένος σε πάντες
 ἐκτρέπομεν κοκοδόξων πλεκτάνας, τὸν γὰρ
 Σωτῆρα καμάτοις ἐθεράπευσας, καὶ ἔργοις
 σου ἐδόξασας καὶ ἀντεδοξάσθης παρ' αὐτοῦ·
 ἔθεν εὐλαβῶς σοι βοῶμεν. Χαῖρε ὁ πύργος τῆς
 εὐσεβείας, χαῖρε ἡ πύλη τῆς σωτηρίας· χαῖ-
 ρε ἀρχιερεῦ καὶ μιμητὰ τοῦ Δεσπότου, χαῖρε
 ὁ κρυφὸς ἐλεήμων καὶ μύστις, χαῖρε πᾶσι χαρί-
 ζων σῶν θαυμάτων ἐλέη, χαῖρε ἡμῖν χαρίζων
 σων χωρισμάτων πελάγη, χαῖρε ἄγγελε ἐπίγειε
 τοῦ σωτῆρος Ἰησοῦ, χαῖρε ἄνθρωπε οὐράνιε βα-
 σιλείας τοῦ Θεοῦ· χαῖρε σαρκὸς μυρίζουσα ἴασι,
 χαῖρ- ψυχῶν εὐώδης ἀντίληψις· χαῖρε ἡ λύρα

τῆς Χριστοῦ βασιλείας, χαῖρε ἡ μοῦσα τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας.

Χαίροις Πάτερ Νικόλαε.

Ὑμνος ἅπας ἡττάται συνακολουθεῖν θέλω τῷ πληθὲι τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐγκωμίων πληθὺν καὶ γὰρ ἂν προσάξωμεν σοὶ Νικόλαε, εὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, εἰς ἀμοιβὴν χαρίτων σου, ἀλλ' οὐ, βρωμέν σοι.

Ἀλληλούια.

Φωτοπάροχον χάριν τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου αὐγάζοντα σὲ ἔγνωμεν πάτερ ὁδηγοῦντα πρὸς σωτηρίας ἀτραποὺς καὶ πρὸς γνῶσιν ἀληθῆ ἐπαντας καὶ τῷ φωτὶ προσάγων τῷ Χριστῷ, εἰδὲ σοι βρωμέν. Χαῖρε ἀστὴρ νοητοῦ ἡλίου· χαῖρε φωστὴρ τοῦ αἰσθητοῦ βίου· χαῖρε βασιλείας τῆς ἀνω συμμετοχῆ· χαῖρε κοινωνὴ τῆς θείας λαμπρότητος· χαῖρε ἔσοπτρον ἐμφάσεων καθαρῶν χωρητικόν, χαῖρε ἄξιον θησαύρισμα τῶν Χριστοῦ μακαρισμῶν· χαῖρε τῶν σοὶ προσφευγόντων ἀσφαλὲς φυλακτήριον· χαῖρε τῶν σοὶ προσιόντων ταχυὸν παραμύθιον· χαῖρε πλάτος ἀγιότητος ἀρετῶν ἁγίων· χαῖρε τεῖχος τὸ ἀπόρθητον ἐκλεκτὸν καὶ θεῖον· χαῖρε λαμπρὸν τοῦ Δεσπότου τέμενος· χαῖρε σεπτὸν τῆς πίστεως ἡδυσμα.

Χαίροις Πάτερ Νικόλαε.

Χάριν σοὶ δέδωκε Πάτερ, ὁ πάντων ἀνθρώπων ποιμὴν καὶ Δεσπότης τοῦ κόσμου, τοῦ πρεῖστασθαι θερμὸς ἀντιλήπτωρ, πάντων τῶν προσιόντων

σοι μετὰ πόθου καὶ βοώντων τῷ Κυρίῳ ἀλληλούια

Ψάλλοντές σου τοὺς ὕμνους, ἀνυμνοῦμέν σε πόθῳ, ὡς ἄνθρωπον θεῖον τοῦ Δεσπότου, ἐν τῇ σῇ γὰρ καρδίᾳ καὶ τῷ ἐναικίῃσας, ὁ Κύριος ἡγάσεν, ἐδόξασε ἐδίδαξε βρᾶν σοι πέθῳ· Χαῖρε πατὴρ ὁρφανῶν καὶ ῥυστα, χαῖρε δοῦλε Κυρίου καὶ μύστα χαῖρε ποιμὴν πρεβάτων τῆς χάριτος· χαῖρε λιμὴν πλεόντων ἀχείμαστος χαῖρε τέλειον δώρημα παρὰ Κυρίου σου λαβὼν, χαῖρε καύχημα σεβάσμιον ἱερέων εὐλαβῶν, χαῖρε ἀστὴρ τῶν ἐν θαλάσσῃ πλεόντων· χαῖρε φωστὴρ τῶν ἐν σκότει κειμένων· χαῖρε πτωχοὺς διαθρέψας ἐν χρήμασι· χαῖρε αὐχμοὺς καὶ λιμοὺς διαλύσας ἐν χάριτι· χαῖρε σοφὴ πρὸς Θεὸν παρρησία· χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς θυμηδείας· Χαίροις Πάτερ Νικόλαε.

Ὡ τρισόλβιε Πάτερ ὁ λαμπρὸς μὲν ἐν πᾶσι Νικόλαε· ἐν Μύροις δὲ μᾶλλον, δυσωδίαν πᾶσαν τῶν παθῶν, κυχῶν, τε καὶ σωμάτων ἡμῶν, ἀποσμηξον καὶ εὐωδίας πλήρῳσον τῶν μύρων σου τοὺς ἐκβοῶντας

Ἀλληλούια.

Κοντάκιον ἕτερον. ἡχος πλ. δ.

Ὡς ἀντιλήπτωρ καὶ θερμὸς φρουρὸς Νικόλαε, εἰ προφθάνει βοηθὸς ἐν περιστάσεσι, εἰδὲ ἄσματος ἡ ποιμνῆς σου ἱεράρχα εὐφημουμέν σε οἱ πιστοὶ καὶ ἐπιγράφομεν· τῆς μονῆς σου ὡς προστάτην καὶ ὑπέρμαχον ἀνακράζοντές σοι·

Χαίροις Πάτερ Νικόλαε,

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Τῇ υπερμάχῳ.

Τῷ τῶν Μυρέων, Ἱεράρχῃ, μύρα βλύζοντι. Ὡς τροπαιοῦχῳ νικητῇ τὰ αἰσθητήρια. Ὑπανοίγοντες αὐτῷ τῷ εὐσυνπαθήτῳ. Ἐκδοήσωμεν ἐφύμινον προσφθέγγοντες. Ἐκ παντοίων ἡμᾶς λύτρωσαι κακώσεων. Ἵνα κραάζωμεν.

Χαίροις Πάτερ Νικόλαε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ. Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Οὐκ εἰσι λαλιαί, οὐδὲ λόγον, ὧν οὐχὶ ἀκούονται.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Ψάλλετε τῷ Κυρίῳ, οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε.

Δόξα καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισαν οἱ Πατέρες ἡμῶν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός.

Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν, ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε Κύριε.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ.

Δόξα καὶ νῦν, ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Εὐφρανθήτε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος.

Τὸ Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. ἦχος α'.

Τῆς Πίστεως κανὼν τε, καὶ εἰκὼν τῆς πραότητος, τῇ σῇ ποιμνῇ ἐδείχθης, Ἱεράρχα Νικόλαε· ἐξέλαμψας διδὲν οὐρανοῖς, φαιδρότερον ἢ ἡλίου ἄστραπῆς, ἱκετεύομεν σὺν πάντες ἐξ οὐρανοῦ λιταῖς σου καταπεμφθῆναι, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, εἰρήνην τοῖς εὐσεβέσι τε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου τῆς μονῆς. Τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Γ'. Ἡ Παρθένος.

Ἐν τοῖς Μύραις Ἁγίε ἱεουργὸς ἀνεδείχθης τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔβηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου διὰ τοῦτο ἡγιασθῆς ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Κοντάκιον Προεόρτιον. Ἦχος Γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προσιόντιον Λόγον,
ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χό-
ρευε ἡ Οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα δόξασον μετὰ Ἀγ-
γέλων καὶ Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παι-
δίον νέον, τὸ πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ Νικόλαε πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ὀξεῖαν καὶ θερμὴν σου προστασίαν, καὶ
τὴν σκέπην παμμακάρ Νικόλαε, τοῖς ὑμνηταῖς σου
πλουσίως κατάπεμψον.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Προκείμενον, ἡχ. βαρὺς
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ
Στιχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;
Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀιάνγνωσμα.
Ἀδελφοὶ πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπει-
κετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσαντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς
τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες ἀλυσιτελεῆς γὰρ
ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποιθήμεν
γὰρ, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς
θέλοντες ἀναστρέφεσθαι· περισσοτέρως δὲ περικα-
λῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.
Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν
τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι
διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
στὸν καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς

τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον
ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐλελυθότας πρὸς αὐ-
τὸν Ἰουδαίους. Ἀμήν ἀμήν λέγω ἡμῖν. Ὁ μὴ
εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν
προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκείνος
κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ
τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ
θουρῶς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐ-
τοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα
καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκ-
βάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρό-
βατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅταν οἶδασι τὴν φωνὴν αὐ-
τοῦ· Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ
φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἄλλο-
τρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκείνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα
ἦν ὃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ
θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ
κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί, ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν
τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις
εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύ-
σεται καὶ νομὴν εὕρήσει.

Μεγαλυνάριον.

Ὁρφανῶν προστάτην σε καὶ χηρῶν πεινόντων τροφέα, πενομένων τε πλουτιστήν, αἰχμαλώτων ρύστην, καὶ πλεόντων σωτήρα, κεκτήμεθα παμμάκαρ, σοφὲ Νικόλαε.

(Κοινωνικὸν) εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δικαίος.

Εὐχὴ εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαον.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, ὁ διὰ τῆς χάριτός σου τὸν σὸν θεράποντα Νικόλαον, δόκιμον οἰκονόμον τῶν σῶν μυστηρίων, καὶ πιστὸν ποιμένα τῆς λογικῆς σου ποίμνης καταστήσας καὶ τοῖς θαύμασι ζῶντα καὶ μετὰ θάνατον τοῖς ἐν πέρασιν ἐοξάσας, οὗ ταῖς πρεσβείαις, δώρησαι ἡμῖν δεόμεθα σοῦ, χάριν ἵνα πιστεῖ βεβαίᾳ, ἐλπίδα σταθερᾷ καὶ ἀγάπῃ εἰλικρινῇ μετὰ ἀγαθῶν ἔργων καθ' ἑκάστην σὲ λατρεύομεν, καὶ προσκυνῶμεν μέχρι τῆς ζωῆς ἡμῶν τέρματος καὶ ὥσπερ ἐπὶ γῆς τὴν σεβάσιμον μνήμην αὐτοῦ ἐτησίως πανηγυρίζομεν, οὕτω καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔχομεν αὐτὸν παρά σοι ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύοντα, ὅπως τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου ἡμῶν καλῶς περαιώσαντες, καταξιωθῶμεν τῆς αἰδίου καὶ μακαρίας διαγωγῆς μετὰ πάντων τῶν ἁγίων ἀπολαύσαι. Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Μακαριστήρια εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου
ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε, Νικόλαε τρισμάκαρ.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι μεγαλύνομέν σε Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι σὲ μακαριοῦμεν, Νικόλαέ μου θεε.

Λόγε Θεοῦ παντάναξ, χάρισόν μοι λόγον Νικόλαον ὑμνῆσαι.

Τῶν ὀρφανῶν προστάτης καὶ πλουτιστῆς πενήντων, Νικόλαέ μου, πέλεις.

Τῶν ἐν κινδύνοις ρύστης καὶ βοηθὸς πλεόντων σύ εἶ, Νικόλαέ μου.

Ἀδικουμένων πέλεις ἐπίκουρος καὶ ρύστης, Χριστοῦ ἀρχιεράρχης.

Ἀρχιεράρχην θεῖον Νικόλαον πλουτεῖ σε ἡ τῶν Μυρέων πόλις.

Ὁ δῆμος τῶν Μυρέων σήμερον ἐκτελεῖ σου τὴν μνήμην ἱεράρχα.

Ἄνθρωποι σὺν Ἀγγέλοις σήμερον εὐφημοῦσι Μυρέων τῶν Ποιμένα.

Τὸν Ἀρειὸν καθεῖλες σοφὲ ἐν τῇ Συνόδῳ σφοδρῶς τοῦτον ραπίσαι.

Ἐν τῇ Εἰρκτικῇ θεόφρων ἐλθὼν Χριστὸς σοὶ ἔδωκε Εὐαγγελίου βιβλόν.

Ὁμόφορον ἐδέξω ἐκ τῆς Παρθένου πάτερ σὺν τῷ
Υἱῷ ἐλθούσης.

Βασιλεῖς θεόφρων ὠδαῖς καὶ ἡγεμένους σὴν μνή-
μην ἐκτελοῦσι.

Πατέρες θεοφόροι προσπίπτουσί σε πάτερ συγγνώ-
μην ἐξαιτοῦντες.

Τὰ κατορθώματά σου ἐξέστησαν ἀγγέλους Νι-
κόλαε θεόφρων.

Ἐκ βάθους τῆς θαλάσσης τοὺς σὲ προσκαλουμέ-
νους Νικόλαε λυτρῶσαι.

Τὰ λείψανά σου πάτερ πηγὴ τῶν ἰαμάτων πέλει
τοῖς ὁρθοδόξοις.

Θαυμάτων ἐξαισίων κλονεῖς τὴν Οἰκουμένην Νι-
κόλαέ μου ὄντως.

Ὁμόφρων θεόφρων εἴληφας εἰς βραβεῖον τῆς κατ'
Ἀρείου νίκης.

Χριστὸς τὸν ποιμένα ἐξ οὐρανοῦ κατήλθε θέαμα
ξένον ὄντως.

Ἄνακτι Κωνσταντίνῳ καθ' ὕπαρ ὥφθης πάτερ
ἄδικον λύων ψῆφον.

Τοὺς τρεῖς ἄνδρας ἐρρύσω σφαγῆς ἀδίκου πάτερ
ὁφθεῖς τῷ Κωνσταντίνῳ.

Ἱεραρχῶν τὸ κλέος καὶ δόξα τῶν Πατέρων σὺ εἰ
Νικόλαέ μου.

Ἀρχιερεὺς Μυρέων ἐδείχθης τῆς Λυκίας Νικόλαε
θεόφρων.

Ἀρχιερέων δόξα καὶ καύχημα Μυρέων, Νικόλαε
τυγχάνεις.

Νέες πρὸς ἱεράρχην τὸν Κτίστην κατελθόντα
ἐθαύμασαν ὁ ὢντες.

Τοῖς σὲ προσκαλουμένοις βοήθειαν παράσχου, Νι-
κόλαε ταχέως. Δέξα

Τρισήλιε Θεέ μου λιταῖς τοῦ Ἱεράρχου σώσιν
ἡμᾶς τοὺς δούλους. Καὶ νῦν

Τὸν σὸν Υἱόν, Παρθένε, μετὰ τοῦ Νικολάου ὑπὲρ
ἡμῶν δυσώπει.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἀρχιεπισκόπου Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.
Εὐλόγησον Πάτερ (Ἀντὶ τοῦ κοινωνικοῦ).

Ὁ Μέγας καὶ ἐνδοξος καὶ Θαυματουργὸς Ἅγιος
Νικόλαος, ἐγεννήθη εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς ὅπου
εἶναι πόλις καλουμένη Πάταρα, εἰς τὰ ὅρια τῆς Λυ-
κίας, ἐκ γονέων εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

Ἀπὸ βρέφος ἐφαίνετο ἡ ἀρετὴ τοῦ ἁγίου, διότι
εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας ἐθήλαζεν, ὥς τὰ μικρὰ βρέφη
τὴν δὲ Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν, οὐδόλως εἰμὴ μετὰ
τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

Ἀνατραφεὶς Χριστιανικῶς ἐκ τῶν γονέων του, ἐξη-
κολ ὕθησε τὰ ἱερὰ γράμματα, ἀποφεύγουν τὰς ἀτά-
κτους καὶ ἀπρεπεῖς συνομιλίας καὶ συναναστροφὰς
τῶν νέων, ἀγαποῦσε δὲ νὰ συντρέχῃ εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν. νὰ εἶναι πάντοτε μετὰ τῶν φοιτητῶν γερόντων
νὰ λαμβάνῃ παρ' αὐτῶν καλὰς συμβουλὰς, νὰ ὠφε-
λεῖται σωματικῶς καὶ ψυχικῶς.

Βλέπων ὁ Ἀρχιερεὺς τοῦ τόπου ἐκείνου καλούμενος Νικόλαος, τὸν ἐχειροτόνησεν Ἱερέα, φωτισθεὶς ἐκ Θεοῦ Πνεύματος ὁ Ἀρχιερεὺς, ὅτι ὁ σήμερον χειροτονούμενος μέγας Νικόλαος θέλει παρηγορήσει πολλοὺς τεθλιμμένους, καὶ θέλει σώσει πολλὰς ψυχὰς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Θέλων ὁ ἀρχιερεὺς νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἱεροσόλυμα ἀφῆκεν ἐπίτροπον τοῦ θρόνου του τὸν Ἅγιον Νικόλαον, καὶ ἐδιοικοῖσε κάλῳς καὶ θεαρέστως ὡς νὰ ἦτο ἴδιος Ἀρχιερεὺς.

Νέος ὢν ὁ Ἅγιος ἀπέθανον οἱ γονεῖς του, καὶ διεσκώρπισεν τὴν περιουσίαν του, εἰς διατροφήν πεινῶντων, εἰς ἐνδυμασίας γυμνῶν, εἰς περίθαψιν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, ἀκούων τὰ ρητὰ τοῦ Θεοῦ Δαβὶδ «Πλοῦτος ἐὰν ρέῃ, μὴ προστίθῃσθαι καρδίαν» δὲν ἔδωκε προσοχὴν εἰς τὰ ρέοντα ἀλλὰ εἰς τὰ μέλλοντα, διὰ νὰ κερδίσῃ τὴν οὐράνιον βασιλείαν.

Ἀκούσατε μέγαν ἔργον ἐλεημοσύνης ἄξιον σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης, εἰς τὸν προστάτην, τῶν ὀρφανῶν.

Ἀνθρωπὸς τις πλούσιος, ἦλθε εἰς μεγάλην πενίαν, ἔχων 3 θυγατέρας παρθένους καὶ ὡραίας, ἠναγκάσθη νὰ τὰς βάλῃ εἰς πορνεῖον, νὰ οἰκονομοῦνται καὶ ὁ Πατὴρ καὶ οἱ θυγατέρες του, ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ τὸ τοιοῦτον, ὁ δὲ Θεὸς ὁ γινώσκων τὰ κρύφια τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὰς 3 ψυχὰς ἀπὸ τὴν κόλασιν, καὶ νὰ αὐξηθῇ ἡ κρυπτὴ ἀρετὴ τοῦ Ἁγίου οἰκονόμησε τὸ ἔξῃς.

Τὴν ἡμέραν ὅπου ἐσκέφθη ὁ πατὴρ διὰ τὸ παράνομον ἔργον τῆς ἀπωλείας τῶν θυγατέρων του, ἔμαθε καὶ ὁ Ἅγιος καὶ ἀμέσως δένει εἰς ἓνα μανδήλιον 300 φλωρία καὶ τὰ ἔρριψε κρυφίως ἐκ μιᾶς θυρίδος, εἰς

τὴν οἰκίαν τοῦ πτωχεύσαντος πλουσίου καὶ ἀνεχώρησεν φεύγων τὸν ἀνθρώπινον ἔπαινον. Σοῦ δὲ ποιῶντος, ἐλεημοσύνην, μὴ γνῶτω ἡ ἀριστερά σου, τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου. Ὁ δὲ πατὴρ ἐγεγυῖσεν τὴν πρωτὴν βλέπει τὰ 300 φλωρία ἔμεινε ἐκσαστικός, δοξάζων τὸν Θεόν, θέλων νὰ μάθῃ καὶ τὸν εὐεργέτην του, ὅπου ἐνύμφευσεν τὴν θυγατέρα, μὲ πλούσιον τῆς χώρας ἐκείνης ἐλπίζων εἰς τὸν εὐσπλαχνον Θεόν ὅτι θέλει οἰκονομήσῃ καὶ τὰς ἄλλας, ἀμέσως μετὰ τὸν γάμον τῆς πρώτης ἔρχεται δρομαῖος ὁ Ἅγιος καὶ ρίπτει πάλιν 300 φλωρία καὶ διὰ τὴν δευτέραν ἐγεγυῖσεν ὁ Πατὴρ παραλαμβάνει τὰ χρήματα, ἐλπίζων εἰς τὸν Κύριον, ὅτι ὅπως οἰκονομήθησαν αἱ δύο θυγατέρες του, θὰ προστατεύσῃ, καὶ διὰ τὴν 3, ἀλλὰ τί γίνεται, ἦτο πάντοτε ἄγρυπνος νὰ πιάσῃ τὸν εὐεργέτην του ὁ καλὸς πατὴρ ὅπου τὴν τρίτην νύκτα, ἀφοῦ ὑπανδρεύθη ἡ δευτέρα ἠθέληεν νὰ τελειώσῃ τὸ καλόν, καὶ δένει πάλιν ἄλλα 300 φλωρία, καὶ ἐπῆγε διὰ νυκτὸς κρυφίως καὶ τὰ ἔρριξε, ἤκουσε μικρὸν κτύπον ἀλλὰ ἔξυπνος ἐκ τοῦ ὕπνου ὁ πατὴρ τῶν θυγατέρων, τρέχει δρομαῖος, καὶ τὸν ἔφθασε μακράν, καὶ τὸν ἐγνώρισε πλέον τὸν εὐεργέτην του πεσὼν μετὰ δακρύων εὐχαρίστησε τὸν πλούσιον πατέρα τὸν προστάτην τῶν ὀρφανῶν τὸν Ἅγιον Νικόλαον λέγων. Εὐχαριστῶ σε δοῦλε τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν μεγάλην ἐλεημοσύνην, ὅπου ἔκαμες εἰς ἐμὲ τὸν ἄθλιον, καὶ οὕτω πῶς ἐνύμφευσεν καὶ τὴν τρίτην θυγατέρα του. Λέγων ὁ Ἅγιος εἰς τὸν πατέρα των ὅτι σὰς ἔκαμα δὲν θέλω νὰ γίνῃ γνωστὸν ἐν ὧσιν ζῶ καὶ οὕτω ἔγεινεν μετὰ τὴν θάνατον τοῦ Ἁγίου ἐφανερώθησαν εἰς ἐλεημοσύνην καὶ εἰς μεγάλας ἀρετὰς τοῦ Ἁγίου Ἱερεὺς ὢν τὴν τότε ἐποχήν. Ἀκούσατε καὶ πῶς ἔλαβεν τὸ ἀξίωμα τῆς Ἀρχι-

ερωσύνης. Γενομένης Συνόδου εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τῶν Μυρέων εἰς ἓκ τῶν Ἐπισκόπων λέγει εἰς τοὺς ἄλλους, ὡς κάμωμεν δέησιν εἰς τὸν Κύριον νὰ μᾶς φανερώσῃ τὸν ἄξιον ἐργάτην τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπου αἶφνης μὲ τὸν λόγον ἐκεῖνον, Ἄγγελος Κυρίου παρορσιάσθη εἰς τὸν γεροντότερον Ἀρχιερέα καὶ τοῦ λέγει. Μὴ κοπιᾶτε ὁ ἐκλεκτὸς παρὰ Θεοῦ εἶναι ἐνταῦθα, μόνον ὑπάγε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ θὰ ἔλθῃ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἄνθρωπος ταπεινός, σχῆμα προσώπου ὀνόματι Νικόλαος καὶ ὡς ἦλθεν ὁ Ἅγιος νὰ προσευχηθῇ, τὸν παραλαμβάνῃ ὁ Ἐπίσκοπος ἐρωτῶν πῶς λέγεσαι τέκνον μου Νικόλαος Ἅγιε Δέσποτα λαβὼν ἐκ τῆς χειρός τὸν ἔφερεν εἰς τοὺς ἄλλους Ἀρχιερεῖς, καὶ τὸν ἐχειροτόνισαν Ἀρχιερέα λέγων εἰς τὸν λαόν. Δεχθῆτε ἀδελφοὶ τὸν ἄξιον Ἀρχιερέα ἐκ τοῦ Θεοῦ ἀπεσταλμένον, ἐγένετο ἡ χειροτονία τοῦ Ἁγίου Νικολάου τὸ ἔτος 300 μ. Χ. Ἐπὶ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου τῆς Α' Οἰκουμένης Συνόδου τῶν 318 Ἁγίων Πατέρων, ἦτο μέλος τῆς Συνόδου εἰς ἔτη 325 ἀπέθανε τῷ 330.

Διὰ νὰ μὴ κοπιᾶσω ἡμᾶς παραλείπω πάμπολλα κατορθώματα τοῦ Ἁγίου ὅπου καὶ πρὶν τῆς μεταστάσεώς του ἔκαμε καὶ μετὰ εἰς τὴν θάλασσαν ὀφθαλμοφανῶς μέγας κυβερνήτης εἰς τὴν ξηρὰν μέγας προστατῆς κτηρῶν καὶ ὀρφαγῶν, καὶ πανταχοῦ μέγας ἀρωγὸς ἦτο ἡ προστασία του, ὅπου Αὐτοκράτορες καὶ Ἡγεμόνες, ἐσέβοντο τὸ πρόσωπον τοῦ Ἁγίου, μόνον τὸ ὄνομα του νὰ ἔκαμον χρῆσιν εἰς τὰς μεγάλας τρικυμίας καὶ ναύαγια ἐπαρησιάζετο ὡς αἰτὸς ὑπόπτερος ἐμπροσθεν τῶν διοικῶν ὡς καλὸς ναύαρχος τὸ πηδάλιον τοῦ πλοίου. Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς οἱ ἔχοντες ἀγάπην εἰς τὸν Ἅγιον ὅπου ἠκούσαμεν πολλὰ,

ὀλίγα ἐκ τῶν κατορθωμάτων του νὰ συμπεραίνωμεν, πῶς εἶναι τόσον πολλὰ ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης. Ἄς ἱκετεύσωμεν γονυκλιτῶς τὸν Κύριον λέγοντες Ἅγιε τοῦ Θεοῦ ὡς ἠλευθέρωσες τὰς 3 θυγατέρας ἐκ τοῦ βορβόρου τῆς ἁμαρτίας, τοὺς τρεῖς στρατηλάτας ἐκ τῆς φοβερᾶς καταδίκης, ὡς ἐρράπισας τὸν βλάσφημον Ἀρειον, ὡς ἔλαβες τὴν σπάθην ἐκ τῶν χειρῶν τῶν δημίων καὶ κατεσχύνθησαν Βασιλεὺς καὶ Ἀβλοβος διὰ τὴν ἀδικον κατατομίαν τῶν ἀθώων ἀνδρῶν, καὶ οὕτω καὶ ἡμᾶς τοὺς ἔχοντας εὐλάβειαν καὶ ἀγάπην εἰς τὸ Ἅγιον σου ὄνομα ἐλευθέρωσέ μας ἐκ τῆς μεγάλης καὶ φοβερῆς τιμωρίας τοῦ ἀντιδίκου δαβόλου λέγοντες ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ καρδίας. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ Ἱεράρχα Νικόλαε πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

9 Δεκεμβρίου. Ἡ Σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἀννης μητρὸς τῆς Θεοτόκου Ἀπολ. Ἡχος Δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται τοῦ Ἰωακείμ γὰρ καὶ τῆς Ἀννης εἰσακούων Θεός, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτούς, σαφῶς ὑπισχνεῖται Θεόπαδα· ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγονός, δι' Ἀγγέλου κελεύσας βοηῆσαι αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον Ἡχος Δ'. Ἐπεφάνης σήμερον. Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἀννης Σύλληψιν γεγεννημένην ἐκ Θεοῦ καὶ γὰρ αὐτῇ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ Λόγον τὸν Λόγον κηύσασαν.

Μεγαλυνάριον

Δεῦτε ἐφημήσωμεν οἱ πιστοί, Ἀνναν τὴν Ἁγίαν, τὴν Προμήτορα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀξιωθεῖσαν γεννῆσαι τὴν Παρθένον τὴν μόνον Θεοτόκον καὶ Παμώμητον.

Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, ἂν τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Τετάρτης καὶ Παρασκευῆς γίνε-
ται καὶ εἰς ἰχθύος. Κατάλυσις. Καὶ τὸ Κοντάκιον λέ-
γεται τῆς Ἀγίας Ἀννης καταλυμπάνεται τὸ Προσόρ-
τιον, τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Γ.Α.Β.

10 τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μηνᾶ Ἑρμογένους καὶ
Εὐγράφου. Ἀπολ. Ἦχος Πλ. Δ'.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπο-
νεκρώσαντες ὁρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ
Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσου ἀποδιώκειν
τῶν ἀσθενῶ, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλους θαυματουργ-
εῖν, ὄντως θαῦμα ποράδοξον ὅτι ὁστέα γυμνή, ἐκ-
βλύζουσιν ἰάματα δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Κοντάκιον Ἦχ. Α' Χορὸς ἀγγελικός.

Μηνᾶν τὸν θαυμασιόν, Ἑρμογένην τὸν θεῖον, καὶ
Εὐγραφὸν ὁμοῦ ἱεραῖς μελωδίαις τιμήσωμεν ἁγίαν-
τες, ὡς τιμήσωμεν Κύριον, καὶ ἀθλήσαντες, ὑπὲρ
αὐτοῦ καὶ χορεύειν, τὴν ἀσώματον ἐν οὐρανοῖς πε-
φθηκότας καὶ θαύματα βλύζουσιν.

Ἔτερον Ἦχ. Δ'.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, σὲ τῆς προσκαίρου καὶ
ἀφθάρτου ἔδειξε συγκληρονόμον ὦ Μηνᾶ, σοῦ τοῖς
συνάθλας σου Κύριος ὁ παρασχών σοι τὸν ἀφθαρτον
στέφανον.

Μεγαλυνάριον

Ψάλλομεν προθύμως πάντες Θεῷ, τῷ ἐν τοῖς
Ἀγίοις θαυμάσαντα μάρτυς, Μηνᾶ, οὗ εἰς δόξαν,
Πατρός, Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, Ἀγίου οὐκ μεγαλύ-
νομεν.

Υπάρχει ναὸς τοῦ ὁσίου Λεοντίου ἄνωθεν Μονῆς
Ταξιαρχῶν πλησίον τοῦ Αἰγίου.

11 Ἀγίου Λεοντίου Ἦχ. Α'.

Ἀσκήσει λαμπρυνθείς, ὡς χρυσὸς ἐν χωνείᾳ, λαμ-
πρύνας μοναστῶν, τοὺς χοροὺς ἐπομένως. τοῖς θεοῖς
σου διδάγμασι θεοφόρε Λεόντιε, ὅθεν σήμερον τὴν
φωτοφόρον σου μνήμην ἐορτάζοντες ὑπὲρ ἡμῶν τὸν
Σωτῆρα, πρεσβειῶν ποιούμενοι.

Κοντακ. Ἦχος Πλ. Δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῷ τῆς σοφίας προσελθὼν κρατῆρα πάνσοφε, καὶ
ἀπολαύσας μυστικῶς τοῦ θεοῦ νέκταρος' ἀνεξάντλη-
τον γεγένησαι θεῖον ρεῖθρον σελαγίζων ἀμβρο-
σίας νάμα ἡδυστον, τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι σου ἐκ
πόθου τὰ μνημόσυνα καὶ βοῶσι σοι. Χαίροις Πάτερ
Λεόντιε.

Μεγαλυνάριον

Τὸν τῶν Δοριέων κλεινὸν βλαστὸν, καὶ τῆς Ἀχαΐας
πάσης στύλου τὸν φωτοφαγῆ, τῶν τὸν οὐρανίων
νόων συνδιασώτην, Λεόντιον ἐν ὕμνοις πιστὰ τιμή-
σωμεν.

11 Δανιὴλ τοῦ Στυλίου Ἀπολ. Ἦχος Α'.

Υπομονῆς στύλος γέγονας ζηλώσεις τοὺς Προπά-
τορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν
τοῖς περασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν
ὑπάρχων ἐν σώματι Δανιὴλ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε πρέ-
σβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον Ἦχος Πλ. Δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡσπερ ἀστήρ πολὺφωτος σὺ ἀναβὰς μακάριε, ἐπὶ
τοῦ στύλου τὸν κόσμον ἐφώτισας, ἐν τοῖς ὁσίοις ἔρ-
γοις σου, καὶ τὸ σκότος τῆς πλάνης ἐπιδίωξας Πά-
τερ : διὸ δεόμεθα, καὶ νῦν ἐπέλαμψεν ἐν ταῖς καρ-
δίαις τῶν δούλων σου, τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

ΤΕΛΟΣ

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ ΑΙ ΙΕΡΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

Τῆς Δαμπρᾶς καὶ ἐνδόξου Μεταμορφώσεως
Τοῦ Ἁγίου Διονυσίου Ἀρχ. Αἰγίνης Ζακύνθου
Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ
Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος
Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομ. Κωνσταντίνου Ὑδρας
Τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομ. καὶ Ἰσαποστόλου Μα-
ρίας τῆς Μαγδαληνῆς καὶ Ἁγίας Μαρκέλλης
Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου.

Τῆς Ἁγίας Μητρὸς ἡμῶν Φιλοθέης Ἀθηνῶν
Τοῦ Ἁγίου Ἱερομ. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου
Βίοι ὁμοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων καὶ Παράκλ. καὶ Βίος
τῶν Ἁγίων Ἀκινδύνων. 1 καὶ 2 Ν βρίου ἡ Ἑορτή των.
Παράκλησις καὶ ΚΑ' οἶκοι εἰς τὸν Πανάγ. ον Τάφον
Ἀκολουθία εἰς τὸν Ὁσ. Θεοδόσιον Ἀργους Ναυπλίου.
Βίβλος Κατανυκτικὴ καὶ ψυχοφιλεστατή. Τὰ Ἀνθη
τοῦ Παραδείσου ὑπὸ Χαρίτωνος Μοναχοῦ.

Μηνᾶς Πσίου Σάββα Ἱεροσολύμων.

Παράκλησις καὶ Χαιρετισμοὶ εἰς τὸν Ἀγ. Γεώργιον
Παράκλησις καὶ Χαιρετισμοὶ εἰς τὸν Μυροβλήτην
Δημήτριον.

Καὶ μικρὰ φυλλάδια τῆς Μεταλήψεως. Νεκρώσιμος
Ἀκολουθία, Ἀκολουθία τῆς Μεγάλης Παρακλή-
σεως τῆς Θεοτόκου μετὰ Μεγαλυναρίων.

Παράκλησις καὶ Χεραιτισμοὶ εἰς τοὺς Ταξιάρχας.

Παράκλησις καὶ χαιρετισμοὶ εἰς τοὺς Πρωτοκορυ-
φαίους Ἀποστόλους.

Παράκλησις καὶ χαιρετισμοὶ εἰς τὸν Ἀγ. Ἰωάννην
τὸν Πρόδρομον.

Παράκλησις καὶ χαιρετισμοὶ εἰς τὸν Τίμιον Σταυρὸν
Παράκλησις καὶ χαιρετισμοὶ εἰς τὸν ἁγ. Διονύσιον Αἰγίνης
Παράκλησις καὶ χαιρετισμοὶ εἰς τὸν ἁγ. Νικόλαον Μ. ρέων
Καὶ ἄλλων διαφόρων Ἁγίων Ἀκολ. καὶ Βίοι αὐτῶν.

Εὐρίσκονται παρὰ τῷ Αἰδεσιμωτάτῳ Γεωργίῳ Α.
Βουτέρῳ Ἱερεῖ, Ἐφημερίῳ Ὁσίου Μελετίου, Οἰ-
κία του Ὁδοῦ Ἁγίου Μελετίου Ἀριθ. 29. Α'.
Τράμ Ἀχαρνῶν - Τέρμα.